

Kendini Beğenmişlik ve Ruhun İletişimi

Hayatın gailisi ve akışı içinde farkında bile olmadığımız ama sıkıntıları çoğaltan ve hayatı zindana çeviren bazı tutumlar vardır. O tutumları tetikleyen nedenleri - (veya kavramları)- bilmeden o olumsuz durumu tedavi etmek, iyileştirmek mümkün değildir.

Oysa insanın içinde çağlayan bir sorumluluk duygusu varsa, aldırılmazlık yapamaz. Kendine ve hayata yardım ederek, kendi fitratına ve varoluşsal özüne sadık kalır. Çünkü vicdan umursamaktır, aldırış demektir. İçimizin derinliklerinden gelen ve bizi ahlaka çağırان bu aldırış ve umursama sesidir. Hümanist psikolojisinin önemli isimlerinden biri olan yazar Rollo May (1909-1994) konuya şöyle değinir: **“Sonlu olduğumuz gerçeği, aldırışı mümkün kılar. Aldırış aynı zamanda vicdanın kaynağıdır. Vicdan aldırışın çağrısıdır ve kendini aldırış olarak gösterir.”**

Fakat üstünlük kompleksi taşıyan özellikleriyle kişilik bozukluklarının alt türlerinden birisi olan **‘kendini beğenmişlik’** bunun aksi olumsuz durumları tetikleyen başat tutumlardan biridir. Kibrin en sevimli evladı olan bu tutum sosyal bilimciler tarafından narsistik kişilik bozukluğu kategorisinde incelenir. Nefsin ve egonun kötü bir aldatması olarak hayatı zindana çeviren ve hasta eden telkinleriyle -bu tutum- kendini kandıran, kalbin ışığını söndüren sahte benliğin başka bir versiyonudur. Tuzağına düşen(ler) kısırdöngünün ve kötü bir istismarın kapanına sıkışıp kalır.

Öğrenmeye ve bilgilenmeye kapalı olma niteliğiyle bilinen **‘kendini beğenmişlik’** insani büyümenin ve gelişimin önünde büyük engel oluşturur. İçsel odaklanmayı dağıtır. Hakikatin ilahi ışığından beslenen iç görüyü karartır. Ruh kişiliğinin işlevi olan vicdanın uyanmasına ve aydınlanmasına ket vurur. Bu ve bunun gibi birçok gerekçeyle insani kilitleyen, ahlak, tevazu, erdem, hikmet ruhunu katleden **‘kendini beğenmişliğin’** anlamını vurgulamak ve bu ölümcül ruhsal hastalığa dikkat çekmek üzere Süryanicede **Şufroho / Şupraha** ܪܘܚܢܐ kavramını geliştirerek, türeterek -son birkaç yıldan beri- yazınsal alanda kullanmaya

başladım. Zira **kendini beğenmişliğe** vurulanlar sadece kendine hayrandır. Sadece kendini beğenir. Dolayısıyla hakikatin doğrularına ve kaynak bilgilerine kapalıdırlar.

İnanıyorum ki, kelime dağarcığımızda olmayan, bildiğimiz herhangi bir dilde öğreneceğimiz her yeni kavram, aslında kendi içinde yeni anlamlar barındırır. Tüm incelikleriyle o anlamlar özümsemiğinde insana yeni ufuk(lar) açabilir. Çünkü düşünce ve mana dünyasına giren her yeni kavram, her yeni anlam, anlaşıldıkça, düşünsel dünyada yer edindikçe, süreklilik kazandıkça, zaman içinde insanın özgün düşüncesine zenginleştirici pozitif katkılar sunar. Yeni farkındalıklar katar. Şayet o farkındalıkların dikkiyle davranılırsa, öldürücü hastalık gibi insan zihnini kemiren bazı toksik düşünceler de iyileşmeye yoluna girer. Hatta yok olabilir. Kuşkusuz bu da, bireysel ve toplumsal huzura anlamlı bir katkı anlamına gelir.

Ruhsal ve fiziksel iyi oluş halini bozan etkilere sahip "**kendini beğenmişliği**" bir sosyal düşünür şöyle açıklar: "**Kendini beğenmişlik, sahte benliği korur. Kibir, ısrarcı inat ve kendi görüşlerine, fanatik bir bağlılığı açığa çıkarır. Kontrolsüz kendini beğenmişlik, yandaşlarıyla hareket eder; inatçı benlikçilik ve korku. Bu üçlü sahte benlik saygısını sürekli kılmak için fesatlık yapar. Bu benlik saygısını gerçekte kim olduğumuzu saklamak için koruma kalkanı olarak kullanırız.**"

O halde kendini beğenmişliğin ve kendini yüksek görmenin yardımcıları, yaşam yolunda kat ettiğimiz (ve kat edeceğimiz) ilerlemeyi ele geçirip kontrol etmesine izin vermemeliyiz. Cehaletin ve dolayısıyla kibrin en sevimli evladının "**kendini beğenmişlik**" olduğunu unutmadan ve akıldan çıkarmadan...!

Bunu yapabilmek için tüm ilişkilerimizde (ailede, meslek ve makamlarda, eğitimde, işte, sosyal ve siyasal yaşamda) insanın ruhuyla iletişim kurmayı öğrenmeyi ihmal etmemeliyiz. Bu iletişimin ne olduğunu iyi anlamalıyız. Küçük ama önemli bazı dokunuşlar insanın içini ısıtıp insana güzel duygular yaşatmak için yeterlidir. Başkalarını düşünmek, başkalarına karşı anlayışlı olmak, empati kurmak, ve düşünceli davranmak sosyal görevlerimiz arasındadır. Herhangi bir

karşılık beklemeden yapılan **alturistik** (özgeci / diğerkam) davranışlar insanda iyi oluş halini arttırır. Ancak insanın ruh hali her zaman iyi mizaçta olmayabileceğini unutmamalıyız!

Öncelikle bilinmelidir ki, insanın ruhuyla iletişim kurmanın yolu terbiye ölçülerinden ve ahlaki değerlerden geçer. İnsanın içini ısıtan ve ona güzel duygular yaşatan küçük-büyük her söz, her yaklaşım, her davranış o insanın ruhuyla iletişim kurmanın yolunu açar. Bu amaçla madde/meta/nesne değil de, ruhumuzun komutlarıyla benliğimizin dışından iç dünyamızdan ve özümüzden verdiğimiz her şey ilişki içinde olduğumuz insanın ruhuyla iletişim anlamına gelir.

Bir insana anlayış armağan etmek onun ruhuyla iletişim kurmak anlamına gelir.

Bir insana değer armağan etmek (yani saygı göstermek) onun ruhuyla iletişim kurmak anlamına gelir.

Bir insana kibarlık armağan etmek (yani incelik göstermek) onun ruhuyla iletişim kurmak anlamına gelir.

Bir insana nezaket armağan etmek (yani nazik davranmak) onun ruhuyla iletişim kurmak anlamına gelir.

Bir insana efendilik armağan etmek (yani yardımsever olmak) onun ruhuyla iletişim kurmak anlamına gelir.

Bir insana samimiyet armağan etmek (yani dürüst davranmak) onun ruhuyla iletişim kurmak anlamına gelir.

Bir insana vefa armağan etmek (yani empatik davranmak) onun ruhuyla iletişim kurmak anlamına gelir.

Bir insana şefkat armağan etmek (yani iyi hissettirmek) onun ruhuyla iletişim kurmak anlamına gelir.

Bir insana sağduyu armağan etmek (yani anlamak) onun ruhuyla iletişim kurmak anlamına gelir.

Bir insana iyilik armağan etmek (yani pozitif katkı sunmak) onun ruhuyla iletişim kurmak anlamına gelir.

Bir insana ahlak armağan etmek (yani aidiyetleri ve kimlikleri koşulsuz kabul etmek) onun ruhuyla iletişim kurmak anlamına gelir.

Bir insana adalet armağan etmek (yani kendimiz gibi davranmak) onun ruhuyla iletişim kurmak anlamına gelir.

Bir insana erdem armağan etmek (yani tamamlamak) onun ruhuyla iletişim kurmak anlamına gelir.

Bir insana trafikte yol vermek (yani dikkate almak) onun ruhuyla iletişim anlamına gelir.

Bir insana zorlaştırıcı değil de kolaylaştırıcı olmak (yani yardım etmek) onun ruhuyla iletişim anlamına gelir.

Eğitim yoluyla bir insanın vicdanını uyandırmak ve didaktik yontemlerle zihnini aydınlatmak (yani ışık vermek) onun ruhuyla iletişim kurmak anlamına gelir.

Ancak unutulmamalıdır ki, eğitim, empati, vicdan, ahlak, erdem, sağduyu, vefa, merhamet ve adaletin anlamları egonun veya nefsanin suyuyla yıkanır, bu kavramların sahip olduğu öz anlam dumura uğrar. Yukarıda anlatılan erdemli davranışlarından hiğbiri olmaz. Anlayış ve pratikler kőtürüm kalır.

Zira hakikatin kaynak bilgilerine sahip olmadan, sevgiyi ve özgürlüğu tam anlamıyla kavramadan bir insanın çevresiyle RUH diliyle iletişim kurması zordur. **Çünkü bu dil, ahlaki tutarlılığı önceleyen samimi ve dürüst yaşamın iki kanadı olan özgünlük ve özgürlük dilidir. Bu iki kanada sahip olmadan insan hayatın doruklarına uçamaz.** O doruklara uçamayan insan ne hayatın

anlamını keşfedebilir, ne hayatın tadını yakalayabilir. Ne de ruhun diliyle iletişim kurabilir. Ne de sıra dışı dokunuşlarla yüreklerde herhangi bir etki bırakabilir.

Oysa yaşam o doruklarda bulunan özgünlüktedir. O doruklardaki özgürlüktedir. O doruklar sevginin oksijeniyle ve enerjisiyle kaplıdır. O doruklar karşıtlıklardan azade alçak gönüllüğün terkipleriyle dolu bir yaşamla doludur.

Yusuf Beğtaş